

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200063
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818200063.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcov: 1/ G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX B., 2/ I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., 3/ JUDr. I. V., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX B., 4/ G. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX B., žalobcovia 1/ - 4/ zastúpení splnomocneným zástupcom: JUDr. Dušan Serek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nová Doba 489/15, 027 43 Nižná, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo so sídlom v Lokci, so sídlom Lokca 507, 029 51 Lokca, IČO: 00 000 647, zastúpený splnomocneným zástupcom: Mgr. Igor Palider, advokát, T. W. X. o vypratanie pozemku a odstránenie stavby, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/1/2018-217 zo dňa 13. februára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcov zamietol, uložil im nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku. Po vykonanom dokazovaní vychádzajúc zo žalobného petitu formulovaného žalobcami, ktorým žiadali od žalovaného, aby odstránil stavbu oplotenia z ich pozemkov a vypratol objekt železného hangáru, skladu, vrátane betónových panelov, na ktorých je tento objekt položený, poukázal na ust. § 60 zákona č. 90/1988 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve s tým, že totožné ustanovenie obsahoval i § 37 zákona č. 122/1975 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve, ktorý bol účinný do 30.6.1988. Z uvedeného podľa súdu vyplýva, že v roku 1988, keďže nebolo konkrétnejšie špecifikované obdobie realizácie oplotenia, platila právna úprava, podľa ktorej mal žalovaný k pozemku, na ktorom postavil oplotenie, právo družstevného užívania, ktoré ho oprávňovalo aj zriadiť stavbu. Hoci toto právo zrušením zákona č. 90/1988 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve zaniklo, nič to nemení na tom, že stavba bola realizovaná ako oprávnená a ani zánikom práva družstevného užívania sa nestala neoprávnenou. Pokiaľ sa týkalo huteľných vecí, ktorých vypratania sa žalobcovia 1/ až 4/ voči žalovanému domáhali, tieto sa nachádzajú v areáli žalovaného, ktorý je oplotený vyššie spomenutým oplotením. Oplotenie je oprávnenou stavbou. Účinnosťou zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku vznikol k pozemkom, ku ktorým existovalo právo družstevného užívania, nájomný vzťah, ktorý je možné vypovedať k 1. októbru bežného roka. Žalovaný síce tvrdil, že k pozemkom, na ktorých sa nachádzajú huteľné veci, má platné nájomné zmluvy, uzatvorené s vlastníkmi pozemkov, no žalobcovia 1/ - 4/ listinnými dôkazmi preukázali, že žalobcovia 1/ - 4/, resp. ich právni predchodcovia nájomné zmluvy so žalovaným vypovedali. Napriek tomu však súd dospel k záveru, že žalobe ani v tejto časti nemožno vyhovieť, pretože pozemky, ktorých vypratania sa žalobcovia domáhali, sú poľnohospodárskymi pozemkami, nachádzajú sa v areáli žalovaného, ktorý je oplotený betónovým oplotením, ktoré žalovaný nemá povinnosť odstrániť a tieto pozemky kvôli existencii oplotenia nie sú prístupné. Súhlasil s argumentom žalovaného, že žalobcovia mali postupovať podľa § 12a zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných

pozemkov a o zmene niektorých zákonov a teda mali vyzvať žalovaného na uzatvorenie podnájomnej zmluvy. Aj zo samotného zmyslu a účelu ustanovení § 12 a 12a zákona č. 504/2003 Z.z. je zrejmé, že skončenie platnosti nájomnej zmluvy na pozemky, ktoré nie sú prístupné, resp. nemožno ich racionálne využívať, nie je dôvodom pre záver, že žalovaný ich nemôže využívať, ale je pre vlastníka pozemku dôvodom na uplatnenie postupu podľa § 12a cit. zákona. Zároveň zamietol návrhy strán na vykonanie dokazovania, tieto považoval za nadbytočné.

2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručili odvolanie žalobcovia. Vytýkali súdu prvej inštancie, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedli, že hoci pôvodná judikatúra zastávala názor, že o neoprávnenú stavbu nemôže ísť vtedy, ak bola stavba zriadená pred 1.1.1992 tzv. socialistickou organizáciou, táto rozhodovacia prax bola prekonaná rozsudkom Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31 Cdo 606/2004 zo dňa 16.2.2005. V tejto súvislosti poukazovali i na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 599/03 z 28.7.2004 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31 Cdo 606/2004, ktoré pri rozhodovaní použili Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/78/2012. V tejto súvislosti poukazoval i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/21/2011. Skutočnosť, že stavba oplotenia bola na pozemkoch žalobcov zriadená v roku 1988, nebola medzi stranami sporná. V podanej žalobe, aj v priebehu konania však žalobcovia poukazovali na skutočnosť, že ich právni predchodcovia nedali súhlas žalovanému so zriadením stavby betónového oplotenia, žalovaný na druhej strane tvrdil, že zakladajúci členovia poľnohospodárskeho družstva, medzi ktorými boli aj právni predchodcovia žalobcov, súhlasili s výstavbou stavby oplotenia, aj s umiestnením hangáru. Išlo teda o sporné skutkové tvrdenia. Podľa negatívnej dôkaznej teórie sa neexistencia niečoho, majúca trvalý charakter, sa zásadne nedokazuje (uznesenie NS SR zo dňa 31.5.2010, sp. zn. 6Cdo/81/2010). JRD vzniklo na ustanovujúcej schôdzi 19.10.1973 a k výstavbe oplotenia došlo až v roku 1988. Iba z týchto skutočností na podklade uvedeného nemožno spoľahlivo povedať, že takýto súhlas zo strany pôvodných vlastníkov bol daný, navyše zo žalovaným predložených listín nie je zrejmé, konkrétne ktoré z osôb uvedené v mennom zozname zakladajúcich členov mali byť právny predchodcami žalobcov a či v pk protokoloch, ktoré žalovaný predložil spolu so svojim vyjadrením k žalobe sú zapísané aj už súčasné KN-E parcely vo vlastníctve žalobcov, z titulu vlastníctva ktorých sa žalobcovia domáhali vypratania týchto pozemkov a odstránenia stavby. Zastali názor, že súd mal v zmysle vyššie poukazovaných právnych názorov aplikovať ust. § 135c OZ v znení po 1.1.1992 čo do vysporiadania na právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalovaným a žalobcami a pokiaľ v tejto časti ohľadne odstránenia betónového oplotenia žalobu žalobcov zamietol, rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Pokiaľ sa týkalo zamietnutia žaloby v časti, v ktorej sa žalovaní domáhali vypratania pozemkov, na ktorých je umiestnený oceľový prístrešok, tzv. hangár a betónové panely, rozhodnutie súdu vychádza nielen z nesprávneho právneho posúdenia veci, ale aj z nesprávnych skutkových zistení. Žalobcovia v konaní ako dôkaz predložili spolu so žalobou geodetické zameranie ohradového plotu v areáli PD zo dňa 12.5.2017, v ktorom geodet Ing Y. zamerail ohradový plot, zo zamerania ktorého je zreteľne vidieť, že oceľový prístrešok a panely, na ktorých je prístrešok umiestnený, sa nenachádza v areáli žalovaného, ktorý je oplotený predmetným oplotením. Navyše z geodetického zamerania vyplýva, že pozemky žalobcov sú týmto oplotením oplotené len z časti (z bočných častí), po celej dĺžke pozemkov tieto oplotené nie sú, je po celej dĺžke na nich umiestnený tento oceľový prístrešok. Práve tento prerušuje betónové oplotenie. Za účelom zistenia tejto skutočnosti súdu prvej inštancie nič nebránilo v tom, vykonať ohliadku na mieste samom, čo žalovaný navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 3.4.2018. Súd nevykonanie ohliadky v napadnutom rozsudku nezdôvodnil. Ak teda skonštatoval, že pozemky žalobcov nie sú prístupné z dôvodu, že sú celé oplotené, vypratáním oceľového prístrešku - hangáru z pozemkov žalobcov by tieto pozemky boli prístupné v smere od hlavnej asphaltovej cesty (KN-C parcela č. 1217/2), nakoľko ako vyplýva z katastrálnej mapy predloženej žalovaným ako príloha k jeho vyjadreniu zo dňa 3.4.2018, pozemky žalobcov sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti intravilánu obce B., sú prístupné od hlavnej asphaltovej obecnej prístupovej cesty a teda nie je žiadny dôvod pre konštatovanie súdu, že pozemky sú z tohto dôvodu neprístupné. Nebol žiadny dôvod na to, aby sa žalobcovia domáhali postupu podľa § 12a zákona č. 504/2003 Z.z. Žiadali preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Vyslovil presvedčenie, že rozsudok súdu je vecne správny a zákonný. Pokiaľ žalobcovia spochybňujú

odôvodnenie súdu prvej inštancie, v ktorom boli uvedené nehnuteľnosti označené ako neprístupné v zmysle § 12a zákona č. 504/2003 Z.z., tieto tvrdenia žalobcov nie sú pravdivé. Medzi uvedenými nehnuteľnosťami a hlavnou cestou sa nachádza parcela KN-E č. 8329 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1.893 m² vo vlastníctve Slovenskej republiky v 1/1, ktorá oddeľuje uvedené nehnuteľnosti od miestnej komunikácie a teda popri existencii oceľového prístrešku, resp. betónového oplotenia, možno tieto nehnuteľnosti označiť za neprístupné aj z tohto dôvodu. V tejto súvislosti poukázal na Usmernenie generálneho riaditeľa sekcie legislatívy Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, § 12a zákona NR SR č. 504/2003 Z.z. z 9. mája 2018, podľa ktorého pozemok je neprístupný, keď nesusedí s parcelou evidovanou v C-KN so spôsobom využitia 22 podľa vyhlášky 461/2009 Z.z. Pozemok je pre žiadateľa neprístupný aj v prípadoch, keď sice spĺňa podmienky podľa predošlej vety, ale osoba nedisponuje všetkými jej spoluvlastníckymi podielmi k pozemku alebo ak je na tomto pozemku vyčlenený podnájomný pozemok podľa § 12b zákona o nájme. Žalobcovia 1/ - 3/ sa domáhajú vypratania pozemku a stavby betónového oplotenia, ktoré tvoria súčasť uceleného hospodárskeho dvora žalovaného s viacerými stavbami a slúžia od vzniku JRD bez pochybností poľnohospodárskej prvovýrobe, preto neprichádza do úvahy aplikácia § 135c a nasl. OZ. Žalobcovia popritom nepreukázali žiadnym dôkazom tvrdenú neoprávnenosť stavby plotu a prístrešku, teda že by niekto z pôvodných vlastníkov v čase výstavby oplotenia a oceľového prístrešku namietal oprávnenosť tejto výstavby. Žalobcovia 1/ - 3/ tieto osoby ako členovia JRD nespochybnili a neuniesli dôkazné bremeno v tom smere, že by malo ísť o neoprávnenú stavbu oplotenia a oceľového prístrešku, pričom v tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie KS Trenčín sp. zn. 4Co/262/2017 zo dňa 16.5.2018. Poukázal v tejto súvislosti aj na R 45/1992 NS ČR, pričom podľa neho nemožno nevziať do úvahy aj širšie súvislosti, ktoré sú vyvolané týmto súdnym konaním a návrhom žalobcu na vypratanie oceľového prístrešku a odstránenie betónového oplotenia. Akceptácia tohto účelového postupu žalobcov by bez ďalšieho viedla k znefunkčneniu poľnohospodárskych družstiev, ba až k ich likvidácii. Poukázal tiež na rozsudok NS ČR 22Cdo 43/2002, stotožnil sa s rozsudkom prvoinstančného súdu v bode 8. a žiadal tento ako správny potvrdiť.

5. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázali na to, žalovaný oprávnenie vyjadriť sa k odvolaniu žalobcov v poskytnutej 10-dňovej lehote nevyužil, nesie preto zodpovednosť za svoju nedostatočnú procesnú aktivitu, pričom v oneskorene podanom vyjadrení uplatnil nové prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, tzv. novoty, ktoré neboli použité pred súdom prvého stupňa a neboli uplatnené najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu a ktoré sú z hľadiska § 366 CSP neprípustné. Ide o námietku neprístupnosti pozemkov žalobcov, predloženie stavebného povolenia zo dňa 12.7.1988, rozhodnutie Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 30.9.1985, pričom k preukázaniu oprávnenosti vybudovania oplotenia žalovaný predložil súdu prvého stupňa len menný zoznam zakladajúcich členov JRD. Nie je tiež pravdou, že by pred súdom prvého stupňa konkretizoval osoby, jednotlivých pozemnoknižných vlastníkov pkn. XXXX, XXXX a XXXX, k.ú. B., nachádzajúcich sa pod stavbou oplotenia a stavbou prístrešku, ktorí podpísali v čase vzniku JRD B. členskú prihlášku do JRD. Zotrvali preto na svojom odvolacom návrhu.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinstančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) v súvislosti s ustanovením § 391 ods. 1 CSP.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinstančný súd vec nesprávne právne posúdil, v nadväznosti na čo nevykonal ani dostatočné dokazovanie a nedospel k správnym skutkovým zisteniam.

8. Na jednej strane totiž správne prvoinstančný súd poukázal na ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnenne zasahuje, na druhej strane podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne a nesprávne právne vyhodnotil, pokiaľ žalobu žalobcov o ochranu vlastníckeho práva zamietol, oprávnenosť, resp. dovolenosť žalovaného ohľadne pozemkov tvoriacich predmet sporu zasahovať do vlastníckych práv žalobcov a v plnohodnotnom výkone vlastníckeho práva ich obmedzovať.

9. V konaní nebolo sporné a ani žalovaný nepreukázal, že by medzi stranami sporu existoval zmluvný nájom pozemkov, ktoré žalovaný užíva a drží. Sám prvoinštančný súd totiž v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobcovia 1/ - 4/, resp. ich právni predchodcovia nájomné zmluvy so žalovaným vypovedali, o čom predložili listinné dôkazy, ktoré žalovaný v konaní pred prvoinštančným súdom nevyvrátil.

10. Vychádzajúc z uvedeného, prvoinštančný súd skúmal, či žalovaný predmetné pozemky drží a užíva na podklade zákonného nájmu, teda či je tu nájomný vzťah vzniknutý podľa § 12 ods. 5 zákona o nájme.

11. Podľa § 12 ods. 5 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesov v znení zmien a doplnkov, ak ide o pozemok, ktorý je užívaný bez nájomnej zmluvy a ktorý je neprístupný alebo ho nemožno racionálne užívať, na vrátenie a prevzatie pozemku podľa odseku 3 alebo odseku 4 sa primerane použije postup podľa § 12a, pri ktorom sa na užívateľa pozemku vzťahujú rovnaké práva a povinnosti ako na nájomcu.

12. Prvoinštančný súd bez ďalšieho konštatoval neprístupnosť pozemkov tvoriacich predmet sporu s odôvodnením, že sa nachádzajú v areáli žalovaného, ktorý je oplotený betónovým oplotením, ktoré žalovaný nemá povinnosť odstrániť a teda tieto pozemky kvôli existencii oplotenia nie sú prístupné. K tomuto záveru prvoinštančný súd dospel i napriek tomu, že žalobcovia v konaní namietali, že predmetné betónové oplotenie nie je súvislým oplotením a dokonca sa nenachádza ani v areáli žalovaného. Pozemky žalobcov sú oplotené len sčasti (z bočných častí) po celej dĺžke pozemkov, tieto oplotené nie sú, je na nich po celej ich dĺžke umiestnený oceľový prístrešok.

13. Podľa metodického pokynu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 1551/2010-430 z 22.4.2010 neprístupným pozemkom je pozemok, ktorý nesusedí s parcelou evidovanou v C-KN so spôsobom využitia 22 podľa vyhlášky 461/2009 Z.z. (pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekruté parkovisko a ich súčasti). Pozemok je pre žiadateľa neprístupný aj v prípadoch, keď síce spĺňa podmienku podľa predošlej vety, ale osoba nedisponuje všetkými spoluvlastníckymi podielmi k pozemku alebo ak je na tomto pozemku vyčlenený podnájomný pozemok podľa § 12b zákona o nájme.

14. Z tohto pohľadu prvoinštančný súd neprístupnosť pozemkov žalobcov neskúmal, neskúmal ani, či tieto pozemky nemožno racionálne užívať.

15. Práve z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia neprístupnosti pozemkov žalobcov, okresný súd nevykonal vo veci potrebné dokazovanie, neskúmal, či pozemky žalobcov sú prístupné z komunikácie tak, ako to vyplýva z vyššie poukazovaného metodického pokynu Ministerstva pôdohospodárstva SR, či jednotliví žalobcovia disponujú všetkými vlastníckymi podielmi k pozemkom tvoriacim predmet sporu alebo či je na tomto pozemku vyčlenený podnájomný pozemok podľa § 12b zákona o nájme, prípadne či je možné, pokiaľ nebudú splnené tieto predpoklady, pozemky žalobcov racionálne využívať.

16. Bude preto potrebné, aby v ďalšom konaní prvoinštančný súd vykonal na zistenie týchto skutočností potrebné dokazovanie. Iba v tom prípade, ak tento predpoklad uvedený v § 12 ods. 5 zákona č. 504/2003 Z.z. splnený bude, bude môcť okresný súd konštatovať neprístupnosť pozemkov žalobcov, nakoľko skutočnosť, či sa na nich nachádza stavba alebo nie, je pre posúdenie tejto skutočnosti irelevantná.

17. Za podstatné odvolací súd považuje potrebné uviesť, že prvoinštančný súd nemôže samostatne posudzovať oprávnenosť stavby a samostatne posudzovať dovolenosť, resp. oprávnenosť žalovaného užívať pozemky žalobcov na základe zákonného nájmu. V prvom rade si prvoinštančný súd musí ustáliť práva žalovaného užívať pozemky žalobcov v zmysle ustanovenia § 12 ods. 5 zákona č. 504/2003 Z.z. v platnom znení, nakoľko pokiaľ žalovaný drží a užíva pozemky žalobcov bez právneho dôvodu, teda bez existencie zmluvného a prípadne zákonného nájmu, je pre právne posúdenie veci irelevantné, či stavbu oplotenia zriadil podľa v tom čase platných predpisov a teda dovolene, podstatným je, či existuje právny dôvod svedčiaci žalovanému v držbe a užívaní pozemkov žalobcov na základe zákonného nájmu v čase rozhodovania súdu (existenciu zmluvného nájmu žalovaný nepreukázal), nakoľko v opačnom prípade sa žalobcovia domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva k pozemkom podľa § 126 OZ oprávnene. V takom prípade vzťah strán sporu ohľadne betónového oplotenia súd usporiada podľa § 135c OZ.

18. V ďalšom konaní prvoinštančný súd vykoná dokazovania v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania o veci opätovne rozhodne.

19. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)